

hrvatski narod z ogorčenjem zavrnel kot svojega voditelja. Slovenski narod stoji celokupen za avtonomičnim praporjem. Hrvatski narod zopet zbira svoje vrste okoli te zastave. V tem znamenju je zmaga!

Veliko zborovanje ŽUPANSKE ZVEZE

bo na praznik Sv. Treh Kraljev, dne 6. jan. 1926, ob 10. uri dopoldne v Mariboru v dvorani Zadrugne gospodarske banke in v nedeljo, dne 10. januarja 1926, ob 9. uri dopoldne v Celju v Narodnem domu.

SPORED:

1. Socialne in kulturne naloge občine. Dr. Korošec
2. Avtonomija občine. Dr. Leskovar.
3. Županska zveza in nje organizacija. Kranjc.
4. Volitev odbora Županske zveze.
5. Slučajnosti.

Župani in občinski odborniki SLS! Udeležite se tega velevažnega stanovskega zborovanja prav gotovo!

Tedenske novice.

Shodi Slovenske ljudske stranke v mariborsko-lenartskem okraju se vršijo po sledečem redu: V četrtek, dne 7. januarja 1926, okrajni zbor delegatov (zaupnikov) ob 10. uri v St. Lenartu pri Arnušu. V nedeljo, dne 3. januarja, ob 8. uri dopoldne v Svečini. V petek, dne 8. januarja, ob 9. uri predpoldne pri Sv. Rupertu v Slov. gor. V petek, dne 8. januarja ob 3. uri popoldne v Brenčevi. V soboto, dne 9. januarja, ob 9. uri dopoldne o Spodnjih Zerjavcih. V nedeljo, dne 10. januarja, ob 8. uri predpoldne pri Sv. Benediktu v Slov. gor. V nedeljo, dne 10. januarja ob 11. uri predpoldne pri Sv. Anu v Slov. gor. V nedeljo, dne 17. januarja, ob 10. uri dopoldne v Spodnji Sv. Kungoti.

V St. Ilju v Slov. gor. je imel poslanec Franjo Žebot na Stefanovo dobroobiskano zborovanje. Naša stara trdnjava dobro drži. Ni nas mogel premotiti oni, ki je pridigoval, da naj namesto vinske trte sadimo črešnje; tudi »repa«, katero so sadili ob volitvah radičevci, ni pognala nobenih korenin. Ljudstvo proklinja radičevce, kateri sedijo v vladi in glasujejo za davke. Mladi možiki pa posebno zamerijo radičevcem, ko so v Beogradu govorili in predlagali, da naj bi možiki bili celo življenje pod vojaško dolžnostjo. Vsi pravijo: Kje pa je zdaj tista Radičeva republika? In na shodu smo marsikaj zvedeli, kar nam je bilo dozdaj nejasno. Zakaj vlečeta Pašič in Radič sedaj skupaj, tudi vemo. A mi se v ta jam ne damo vpreči!

Veselo poročilo iz Rač. Naša vas je ena največjih na Štajerskem. K nam prihajajo iz Maribora večkrat rdečkarji, a zadnji čas tudi taki, ki so plačani bodisi od velesrbske radikalne, samostojno-demokratske ali pa žalostne Radičeve stranke. Ali mi Račanci smo tiči! Mi imamo svoje muhe. Z nobenimi od teh ne gremo. Po ogromni večini smo v naši in v sosednjih vaseh pristaši Slovenske ljudske stranke. Seveda nekaj kostrunov mora biti povsod. Ali pri nas je takih, ki bi trdili, da je bela barva črna, ali da je

vrena miš, prav malo. Naš g. župan in g. Sernko nas vodita in skoro vsi smo pristaši Slovenske ljudske stranke. Sedaj agitiramo od hiše do hiše za »Slovenskega Gospodarja«. — G. urednik, ko bi bili Vi videli, kak lep shod smo imeli v ponedeljek, dne 21. t. m., pri našem Brglezu. Pod predsedstvom g. Sernka smo se zbrali, da poslušamo naš poslanca gg. Žebota in Faleža. Odkrito povedano: tako zanimivo je bilo, da bi ju bili poslušali še nekaj ur. Sedaj vsaj vemo, kak tič je Radič. Pri nas že ne bode cvetela pšenica zanj. Mi tu na Dravskem polju smo prefrigani, da bi nasedli na njegove limanice. Našim poslancom smo se zahvalili za res zanimiva poročila. Edini radičevac pa ni imel sreče. Njegovi »okrogli plohi« so mu splavali po vodi. Brez plena se je žalosten vračal okoli pol noči domov. Mi Račani pa ostanemo, kakor smo bili: Enega srca, ene misli!

Slovensko žensko društvo v Mariboru, ki pomaga Zgodovinskemu društvu zbirati starine, se zelo zanima tudi za stare peče, ki so je pred kakimi 60 leti še nosile ženske. Gre se tukaj za vzorce, ki so vstili v peče in prastari, ker so se posnemali od roda do roda, in narodno pristni. Slovensko žensko društvo hoče poskrbeti, da bi ta narodna umetnina ostala ohranjena. Prerisalo bo vzorce na papir; vrh tega še bo iz posameznih delcev sestavilo nove vzorce, vse skupaj pa izdalo, da bo imelo naše žensstvo, ki se bavi z ročnim delom, za to-le pristne narodne predloge. Zato naj pač vsak, ki hrani staro pečo, jo ponudi Slovenskemu ženskemu društvu v Mariboru.

Umrla je v Mariboru, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, Roza Lajh, mati okrajnega cestnega mojstra g. Franca Lajha. Preselila se je z možem od Male Nedelje v Maribor, kjer je podlegla srčni bolezni. Pogreb je bil dne 19. t. m. ob pol petih popoldne na mestno pokopališče na Pobrežju. Udeležila se ga je Krščanska ženska zveza z zastavo. Za krsto so žalovali mož, sin in sinava. Pri odprtem grobu se je poslovil od pokojne vlč. g. stolni vikar z govorom: »Dobro in sveto je, za mrtve moliti.« Pokojna je bila tretjerednica in članica Krščanske ženske zveze. Bodi ji lahka zemlja in večna luč naj ji svetli!

Usmiljenim srcem! Otroci brez staršev, pol leta star, ženskega spola, se priporočajo dobrotljivim srcem! Kdor bi se ga hotel usmiliti, naj se oglasi v župnijskem uradu v St. Janžu na Dravskem polju, pošta Ptuj.

Razno iz Gornje Radgone. V ponedeljek, dne 21. t. m., smo v veličastnem sprevodu v spremstvu osmih duhovnikov položili k večnemu počitku župnikovo gospodinjko gđ. Ano Lešnik. Pokojna je bila v svoji službi izredno skrbna in zvesta. Stregla je že župniku Štraku, pozneje pa nad 20 let župniku Kocbeku. Živo vero, s katero je v mladih letih kot cerkvena pevka popevala v čast božjo, je ohranila celo življenje. Prav iz te vere je črpala tudi občudovanja vredno udanost, s katero je prenašala hudo enoletno trpljenje v bolniški postelji. Bodi Vsemogočni njen dobrotlivi Plačnik! — Tukajšnja Dekliška zveza vprizori na Kraljevo popoldne po večernicah, v posojilnični dvorani štridejansko igro »Junaške Blejke.« Vabimo k obilni udeležbi!

Cerkvena slovesnost v Čadramu. Dne 20. t. m. smo sklenili z veliko slovesnostjo sv. misijon, prvega po 46 letih. Vodili so ga preč. gg. oo. jezuiti iz Ljubljane ob prav veliki udeležbi vernikov. Višek sv. misijona je bila v četrtek zvečer procesija z najsvetejšim po krasno razsvetljeni Oplotnici, pri kateri so nosili verniki goreče sveče.

Požar v Majšpergu. V soboto zvečer okoli 9. ure je začelo greti gospodarsko poslopje mladega posestnika g.

Vincenca Turkuža v Majšpergu. Ker so poslopja tikoma se je čuditi pri tolikem vetru, da se ni ogenj razširil še na druga poslopja. Zahvaliti se je domačemu ljudstvu, ki je od vseh strani prihitelo in požarni brambi, ki je iz skoraj eno uro oddaljenega Sv. Lovrenca na Dravskem polju še precej hitro bila na kraju nesreče. Zgorela mu je vsa krma, vsakovrstni stroji, kolesarji in drugih reči. Zavaroven je baje še bolj po starih cenah. Bog mu pomagaj in dobri ljudje!

Smrt blage žene pri Sv. Rupertu nad Laškimi. Pri nas je dne 8. t. m. umrla v 61. letu svoje starosti daleč naokoli znana žena Franciška Maček in mati sedmerih otrok, od katerih še trije živijo: dva sina na Njivcih in hčerka, omožena v Galiciji pri Zalcu. Naj v miru počiva!

Novice iz St. Jurija ob južni žel. Na občnem zboru tukajšnje Kmetijske podružnice v nedeljo, dne 13. t. m., so bili izvoljeni kot delegati za glavni občni zbor vsi trije odlični pristaši naše stranke in sicer res tudi pravi kmetje. Ko bi vse podružnice jednako storile, bi se razmere pri Kmetijski družbi kmalu spremenile in kmetje bi lahko bolj gotovo pričakovali od nje istih ugodnosti, ki bi morale biti. — Započeto delo z nabiranjem za veliki zvon je zopet začel nadaljevati naš vrli č. g. kaplan Bezjak, ki hodi sedaj po fari od hiše do hiše. Nabranega je že lepa svota okrog 30.000 dinarjev. Upamo, da se bo v prihodnjem letu izpolnila vroča želja vseh faranov, da bo o Veliki noči še farne cerkve veliki zvon vabil ljudi k vstajanju. — Preteklo nedeljo se je tudi pri nas več ljudi ponesrečilo na ledeni cesti.

Kaj nam poročajo iz Smartna v Rožni dolini? Ker že krog in krog nas z novimi zvonovi trijančijo, sestavil se je tudi pri nas odbor, ki dela z največjo gorečnostjo. V spomladi moramo imeti nove zvonove, ta klic podžiga darovalce in nabiralece. Bag daj svoj blagoslov! — Ko ob koncu leta mislimo na one, ki jih je Vsemogočni poklical v večnost, čutimo pač najbolj izgubo »Zošmetove mamice«, ki je bila prejšnji mesec pokopana s tukaj redko slovesnostjo. Prihitiel je iz Celja g. Bervar s svojimi učenci, ki so pred hišo in na pokopališču zapeli dve lepi nagrobnici. Domači gospod župnik pa je izredno veliki množici slikal ob odprti jami prelepi zgled rajne, ene najboljših naših žen in mater, ki je s svojo ginljivo pobožnostjo in vestnostjo tako zvesto služila Bogu, s svojo radodarnostjo in postrežljivostjo pa tudi ljudem. Obilne solze ob grobu so pričale, da se vsi, zlasti še reveži zavedajo, kaj jim je bila umrla. — Vsaka poštna hiša bo v novem letu naročila »Slov. Gospodarja« in »Glasnik presv. Srca Jezusovega«, take smo sklenili na več sestankih.

Smrtna kosa. Pri Sv. Urbanu v Slov. gor. je bila težko prizadeta rodbina Kramberger v Skrinjarih. Dne 16. t. m. je izgubila moža, očeta in dedeka. Po sedemtedenski mučni bolezni je dvakrat previden s sv. zakramenti mimo v Gospodu zaspal 82letni Kramberger. Pokojni je bil marljiv in skrben gospodar, vzgleden mož, dober oče, priljubljen pri rodbini, sosedih in znancih, ki so mu v velikem številu izkazali zadnji pozdrav s spremstvom na pokopališče. Bil je vedno vzgleden pristaš SLS ter zvest naročnik našega lista. Svetila blagemu možu nebeska luč!

Poročilo od Sv. Marjete pri Rimskih toplicah. Da politično nasilje kaj prida ne prinese, o tem smo se lahko prepričali šmarjetčani letošnje leto. V mislih imamo tukaj naše samostojne demokrate. Dne 1. februarja so demokrate, okrog 15 po številu, onemogočili našemu kandidatu dr. Gosarju shod, katerega se je hotelo udeležiti okrog 150 mož-volilcev. Posledica tega je bila, da so demo-

LISTEK.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

11

»Nikdar se ne bova več srečala v življenju —. Ni nama bilo usojeno —!« je vzdihnila, skrla navsek v nedrije in počasi vstala.

Pa glasno je kričnila, kolena so se ji zašibila, vsa kri ji je planila k srcu in v nemem strahu in iznenađenju se je sesedla nazaj na klop.

Na stezi, komaj par korakov od nje, je nekdo stal —.

Visok človek, vitke postave, širokih pleč in čudno zarjavelega obraza —.

O —, in ta obraz —!

VI.

Trzan, Ine in Canler.

»Ine —!«

Vsa se je tresla.

Z velikimi, plašnimi, začudenimi očmi je gledala zagoreli obraz.

Kako dolgo je že stal tukaj pred njo in jo opazoval —? In kako je prišel sem —? On —!

Pozna jo —!

Pa saj ni mogoče —!

Preveč se je zagledala v pobledeleliko, ki mu je tako zelo podobna —! Sedaj pa jo motijo oči —! Sanja —!

Saj ni mogoče —!

Toda pozna jo —! Po imenu celo —!

Nehote so se ji izvile besede:

»Ti si —? Vi ste —?«

»Da, jaz sem!« je odgovoril francoski. »Tisti, ki vam je dal zlati navsek —.«

Stopil je bliže.

»Dovolite, da govorim francoski! Francosčino sem se najprvo učil. Sedaj se učim angleški. Pa še ne znam dobro.«

Njen strah se je umaknil neznanemu čudenju. Srce ji je burno bilo. Lica so ji gorela. Čutila jih je in v ljubki zadregi je iskala vsakdanjih besed, da bi mu skrla svoja burna čuvstva.

»Ampak — kako je mogoče?«

Prijeten smehljal se je razgrnil po njegovem moško lepem obrazu. Njegove oči so iskale Inine oči in pripovedovale o ljubezni in sreči, njegova usta pa so govorila vsakdanje ljudne besede.

»Čudite se, gospodična, kajne, da vidite pred seboj mesto divjega, mutastega gozdnega divjaka — pa vljudnega pohlevnega gospoda, oblečenega po najnovejšem pariškem kroju in ki povrh govori celo francoski in razume angleški —! Pa to je dolga povest, ki vam jo bom pozneje pripovedoval —.

»Neverjetno —!« se je resnično čudila. Oči se ji kar odmaknile niso od njegove vitke, krepke postave, zaman je umikala pogled.

Strah jo je popolnoma minil. Tako mirna je bila, tako prijeto zadovoljstvo jo je objelo, srečna je bila.

Pa tudi brezmejna radovednost se ji je oglasila.

»Ampak — kako ste me našli? Tule v skritem gozdu —! Kako ste prišli semkaj iz — iz Afrike?«

»Saj ste mi napisali svoj naslov! Ne veste več —? V pismu na gospoda Arnota!«

Živo je zardela. Vsa v zadregi je hitela:

»Ubogi gospod Arnot! Ali še živi?«

»Seveda!«

»Pa zakaj se nista vrnila tistikrat?«

»Ves je bil ranjen. Dober teden se je zdravil v džungli.«

»Ah —! Saj sem pravila kapitanu, naj še počaka z odhodom, gotovo da se je Arnotu kaj pripetilo!«

In prišli ste h koči, pa je bilo prepozno —! Pravili so, da ste šli k črncem, da ste njihovega rodu —!

Nasmejale se je.

»In vi ste jim verjeli —?«

»Oh ne, gospod —, gospod —? Kako vas naj imenujem —?«

»Trzan —.«

»Trzan —?« je vzkliknila. »Trzan —! Torej ste ena in ista oseba z lastnikom koč —! O, mislila sem si tako!«

Torej ste vendar že tistikrat znali angleški —! Listič na vratih je bil vsaj angleški pisan. Kako pa da sedaj —?«

Spet se je smejala.

Tudi to je dolga povest! Dejstvo je, da sem tistikrat znal samo pisati po angleško, govoriti pa ne. Šele Arnot me je učil govoriti. Pomotoma pa najprvo po francosko.«

Umolknila sta za trenutek.

Ine je po strani gledala Trzana.

Kolika izprememba, pa v tako kratkem času! In vendar, — vkljub vsej veliki izpremembi še vedno isti dobrasrčni, plemeniti obraz, iste rjave, velike, poštene oči kakor nekdanj v daljni džungli —! In niti pariška modna obleka ni mogla zatajiti izredno krepke rasti, mogočnih mišic in silnih moči —!

»Škoda lepega mladega junaka!« si je mislila, pa pravzaprav sama ni vedela, zakaj bi ga naj škoda bilo —.

Temo bodočnosti

prodrati nam ni usojeno, ali to je gotovo, da bodočnost nervoznih, nespeh in lahko razdražljivih ne more biti prijetna, ako pravočasno ne mislijo na jačanje in pomiritev svojih živcev. Umivanje in drgnjenje z že 27 let pri-

kratje izgubili precej glasov. Po volitvah so hoteli demokracijo in so deloma tudi pokazali svoje maščevanje radi poraza pri volitvah nad našimi somišljeniki. Železniki čuvaj Uloga je moral iz Rinskih toplic v Grobelno. Seveda je prišel nazaj sedaj na jesen, vendar ima občutno škodo, ker je pri selitvi prodal svoje gospodarsko orodje. Omeniti je treba, da niso posebno značajni naši demokracije, med tem ko so skoro vsi v privatnih pogovorih obsojali Ulogovo prenehanje, je bilo vendar znano, da so ravno sami zahtevali njegovo prenehanje! Tudi veliko drugih, kakor so se nekateri demokracije hvalili, bi bilo od tukaj morali iti v stran radi tega, ker nečejo trobiti v demokratski rog. To je torej tisto veliko delo naših demokratov za ljudstvo. Danes že gre demokratska stranka v franže, ker stranka, katera ne more kaj drugega pokazati, kakor preganjanje drugače mislečih, ni vredna, da živi!

Okrajni zaupni shod SLS za ormoški okraj se vrši v sredo, dne 5. januarja, ob pol 10. uri dopoldne v Ormožu v Katoliškem domu. Krajevne organizacije ormoškega okraja, pošljite svoje zastopnike v čimvečjem številu!

Čuden pogreb. V deželi Hadžiloja so imeli prečuden pogreb. Naprej jo je mahal fantalin, ki je imel dolg drog in na drogu »Kmetijski list«. Za njim je šel debel mešetar, zavil v kosmat kožuh. Krsta je bila pokrita mesto z lepimi vency, z raznimi brezbožnimi listi; čital si lahko naslove: »Stajerc«, »Domovina«, »Tabor« itd. Ko so pogrebci položili mrliča v grob, so mu postavili še znamenje z napisom: Tu počiva naš zvest naročnik in čitatelj. Dragi bralci »Slov. Gospodarja«! Ali si želite tudi vi podobnega pogreba? Menda ne. Slab list bo slaba legitimacija za nas, ko bomo potrkali na nebeška vrata. Sv. Peter nam bo rekel: Nisi iz moje črede; poznam svoje ovce, toda tebe nisem videl med njimi. — Toda pustimo šalo na stran. Resnica je, da je tudi naročanje in čitanje protiverskega lista greh proti prvi božji zapovedi, naročanje in podpiranje krščanskega časopisa pa dobro dejanje, praktična krščanska vaja. V krščanskem duhu pisan časopis smeš roke dati tudi nedolžnemu otroku, brezbožne liste skriva sam oče pred svojimi otroci. Podpiranje dobrih listov nam bo dalo sladko zavest, da smo hodili pravično pot. To zavest želimo vsem. Zato pa se okleniti vsi našega krščanskega časopisa! Po brezbožnih nazorih je lahko živeti, po krščanskih načelih pa sladko umreti. In to je želja in tudi cilj vseh in vsakega. Bog živi vse naše prijatelje in naročnike!

Smrtna kosa v Šmartnem pri Slov. Gradcu. Dne 26. t. m. ravno na Božič nas je zapustila vzgladna Turčinova mati iz Golavebuke. Dolga je bolehal. S krščansko potrpežljivostjo je prenašala svoje trpljenje. Bila je znana daleč naokrog, predvsem planinci, ki so romali na Kopo, jo bodo zelo pogrešali. Bog povrni blagi materi v nebeški domovini.

Iz društvenega gibanja v Makolah. Prav redko se oglašamo Makolani po časnikih. A nekatere novice vendarle naj izve zunanji svet, zato jih priobčujemo: Naš Društveni dom je bil v tem letu popolnoma prenovljen. Zunaj renoviran, a znotraj prav primerno in okusno preslikan. Vsa slikarska in plesarska dela je na občo zadovoljnost izvršil g. Kvas iz Poljčan. A tudi društveni oder je preurejen. Dobili smo lepe nove kulisce, ki bi bile v čast tudi večjim odróm. Za vse to pa gre zasluga slavnemu odboru naše Posojilnice, predvsem njenemu načelniku, preč. g. župniku Fr. Segula. Bodi mu tukaj izrečena javna zahvala za vse, kar je storil za našo mladino. — V že prenovljenem Društvenem domu smo 8. decembra obhajali Slomškovo slavnost. Veleč. g. kaplan Srečko Vršič je v celournem predavanju obširno govoril o življenju in delovanju velikega Slomškega. Sledile so deklamacije raznih primerov pesmi, tudi nekaj Slomškovih, vmes pa je naš dobro izveščani pevski zbor pod vodstvom g. kaplana prepeval izključno Slomškove pesmi. — Na Stefanovo je naše Prosvetno društvo uprizorilo igro »Mlinar in njegova hči«. Igra je za naš oder in naše igralce bila gotovo težka. Reči pa moramo, da so igralci brez izjeme vsi častno rešili svojo nalogo. Mnogi inteligenti, ki so predstavi prisostvovali, se niso mogli dovolj načuditi, kaj znorejo kmečka dekleta in kmečki fantje. — Na splošno željo se predstava ponovi na Treh kraljev dan. Kateri ste bili zadnjič zadržani, pridite!

Smrt v St. Ilju pri Velenju. Dne 22. decembra je umrl tukaj 16 letni mizarski vajenec Franc Tepez na vnetju možgan. Trpel je silne bolečine. Isti dan je umrla Alojzija Triglav, žena kolarskega mojstra, po dolgi in hudi bolezni, katero je voljno prenašala. Rajna Lojza je bila iz znane Adamove hiše in daleč na okrog iskana šivilja. Rak na jetrih jo je spravil šele 44 letno v grob.

Vlom in tatvine v gornjeradgorskem okraju. Neprijetno razpoloženje po minulih božičnih praznikih in najbrž prazne listnice so v noči od 27. do 28. decembra napotile neznane zlikovce do vloga v trgovino Jožefa Herman v Očeslavcih. Zvenketanje šip na oknu in vžgana vžgalica prebudi v trgovini spečega brata gospe Herman. Ker se ta na omenjeni ropot takoj dvigne, sproži eden iz repetirne pištole strel skozi okno, kateri ga pa k sreči ni zadel. Lopovi videvši, da bi se hitro dalo poklicati pomoč, zbežijo in se ne more beležiti druga škoda nego pobite šipe. Tem huje so pa gotovo isti lopovi gospodarili isto noč v kake pol ure oddaljeni trgovini Sever v Ivanjcih. Izdrli so okno ter odnesli raznega

ljubljenim domačim sredstvom »Fellerjevina« blagodišečim »Elsafudom« umiruje, daje zdravo spanje, krepi živce in mišičevje, olajšuje bolečine v glavi, zobeh in licu ter se izkaže zmirej kot izvrsten kosmetikum. Vedno zopet slišimo hvaliti Fellerjev »Elsafud« kot zanesljivo domače sredstvo zoper revmatične bolečine. Močnejši in boljega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 veliki

blaga in denarja v vrednosti, katera še ni ugotovljena. Te novice so vznemirile ljudi, še bolj pa oblasti, ki pridno proizvedujejo za storilci.

Zopet ponarejevalci denarja. Nedavno je celo Dravsko polje in Maribor razburjala aretacija ponarejevalca denarja Potočnika in njegovih številnih pomočnikov. Te dni so slučajno blasti dobile v roke še mnogo opasnejše tiče. V Novi Gradski, malem mestecu Slavonije, sta se pred Božičem pojavila dva elegantna tujca ki jih nihče v mestu ni poznal. Nobene sumljivosti ne bi bila vzbudila, da ni eden od njih nedostojno razžalil županove hčerke; ki je to povedala očetu. Župan se je pritožil na policijo, ki si je hotela na to oba tujca od bliže pogledati. Policijski stražniki so dobili nalogo, da oba privedejo na policijo. Med potom sta oba neznanca policajem pobegnila in dosedaj ju še niso mogli najti. Preiskali so nato njune kovčke in v velikansko začudenje vseh našli v njih ogromne množine ponarejenega denarja — tisoč dinarskih bankovcev, za skupno 7 mil. 600.000 dinarjev. Ogromno svoto sta oba neznanca najbrž pritohtopila preko meje iz Madžarske ter skušala pri nas denar spraviti v promet. Dosedaj se še ni pojavil noben omenjenih tisočakov v prometu in policija upa, da ji je padla v roke cela svota, prenešana preko meje. Denar je bil najbrž izdelan v Budimpešti, kjer obstoja cela industrija za inozemske valute, za katero ve čela javnost, da je v rokah madžarskih fašistov ali »Probujačih« se Madžarov. Tu so bile ponarejene čehoslovške krone in zadnji čas francoski bankovci po 1000 frankov.

Iz življenja naših rojakov v Franciji. Čitatelji našega lista, ki bivajo v Franciji kot delavci, nam pošiljajo čestokrat dopise, v katerih popisujejo rojakom v stari domovini svoje življenje in svoje težave. Naših rojakov v Franciji je zelo veliko število; hvala Bogu, v narodnem in verskem oziru se nam še dosedaj niso oddaljili. Ostali so še vedno zvesti Slovenci in dobri katoličani. Imajo svoja slovenska katoliška društva, v katera prav pridno zahejajo ter se zabavajo v svojem materinem jeziku. Splošno veselje je sedaj zavladalo med njimi, ko so dobili svojega slovenskega duhovnika, č. g. Franca Gornika, katerega jim je na njihovo prošnjo poslal blagorodni knezoškof ljubljanski. Sedaj imajo vsako nedeljo v dveh največjih slovenskih naselbinah slovensko sv. mašo; zjutraj ob pol devetih je sv. opravilo v Lieninu, ob 12. uri pa v pet železniških postaj oddaljenem Les Mines Bruay. V Franciji od dne do dne narašča draginja, ne samo pri živilih, ampak pri vseh stvarih. Draginja narašča, doklad pa delavci ne dobivajo. Letos so imeli naši rojaki prvokrat svoje slovenske polnočnice, pri katerih so prvič na Francoskem dočele slovenske božične pesmi. Marsikateremu so zaigrale solze v oči, ko je tako daleč od svojega rojstnega doma praznoval Božič. Dne 4. decembra so imeli naši rojaki veliko slavnost. Blagoslovljena je bila nova cerkev sv. Petra. Dan 4. decembra se praznuje sploh po celi Franciji kot velik rudarski praznik in vse delo v vseh rudnikih tega dne počiva. — Naši rojaki nameravajo meseca maja 1926. leta prirediti skupno romanje v Rajhenburg. Romanje nameravajo prirediti skupno iz vseh krajev Lotaringije; iz Lienina, Bruaya, Pas de Calaisa. Za Novo leto pošiljajo vsem rojakom v domovini iskrene pozdrave ter jim kličejo: Na svidenje v našem lepem Rajhenburgu!

Katastrofa v Tihem oceanu. V Tihem oceanu se je nahajal med številnimi drugimi otoki majhen otočič Lap. Pred vojno je bil last Nemcev, po vojni so ga pa zasedli in obdržali kot last Japonci. Vsega prebivalstva na otoku je bilo okrog 8 tisoč, večinoma sami črnopolti domačini, nekaj belecev in nekaj Kitajcev in Japoncev. Domačini so živeli brezskrbno življenje — zemlja v teh vročih krajih rodi brez obdelovanja. Tujci — Evropejci in Kitajci — so pa bili po večini trgovci. Pretekle dni pa je zadel otok strašna usoda. V Tihem oceanu včasih divjajo strašni viharji, z druženi s podmorskimi potresi. Taka katastrofa včasih pogoltne cele otoke. In ta usoda je zadel tudi otok Lap. Zadnje dni pred Božičem je divjal na Tihem oceanu strašen vihar, ki je trajal mnogo dni. Ko se je morje pomirilo, se je pričel zopet promet z ladjami. V grozo so opazili mornarji, da otoka Lapa ni več nikjer. Na mestu, kjer bi moral otok stati, se je razprostiralo morje. Otok je izginil skupaj z vsemi živimi bitji v morskih globinah. Nihče od prebivalcev ni strašne katastrofe preživel, da bi opisal strašno usodo otoka in njegovih prebivalcev.

Srečo dosežeh v novem letu samo, ako naročiš, srečke bogate loterije Katoliškega prosvetnega društva v Sv. Petru pod Sv. gorami, ki stanejo samo 5 dinarjev in s katerimi lahko zadeneš krasne dobitke.

Ne samo voda in solnce, ampak tudi milo je predpogoj vsake uspešne zehste. To milo je »Gazela«, katerega dobitke v vsaki trgovini.

Ravnokar je izšel v založbi Oglasnega zavoda Vinko Kovačič v Mariboru, na 126 straneh »Gospodarski kalendar« za leto 1926 z zanimivo vsebino, namenjen v prvi vrsti gospodarskim krogom. Razpošilja se proti vpošiljavi 7 din. na vse strani.

Ce je hladno, vsak misli na zimo, treba se je preskrbeti s tobom in onim, pa po možnosti z malim denarjem dosti in dobro kupiti. Kdor si pa hoče z malim denarjem dosti nabaviti, mora ceno kupiti. To bi pa prav gotovo vsak rad, zato bomo kar povedali vir za cenen nakup raznega sukena, volne, odej, konjskih koc, barhentov, platna, klobukov, perila, samovoznic, nogavic itd. itd. Franc Mastek,

specijalni steklenici za 63 din., 12 dvojnatih ali 4 specialne steklenice za 99 din., 36 dvojnatih ali 12 specialnih steklenic za 250 din., že obenem z zabojem in poštno razpošilja po povzetju ali proti vnaprejšnjemu denarju lekarnar Eugen V. Feller v Stubič Donji, Elsatrg 341, Hrvatska. — Posamezne steklenice »Elsafud« po 10 din. v lekarnah in sorodnih trgovinah.

Maribor, Glavni trg 16. Kadar se mudite v svrhu nakupa v Mariboru, naj nikdo ne pozabi obiskati te trgovine!

RESOLUCIJE

SHODA SLS V HOČAH PRI MARIBORU.

1. Zborovalci soglašajo s politiko Jugoslovanskega kluba, mu izrekajo zaupanje in pozivajo, naj vztraja v boju za pravice in svobodo slov. naroda.
2. Protestiramo zoper nameravano znižanje eksistenčnega minimuma ter zahtevamo, da se isti povzra vsaj na 15.000 D ter da se lestvica bere v dinarjih namesto v kronah in da se ne pobira nobenega pribitka na dohodnino.
3. Uvedejo naj se zopet davčni plačilni nalogi.
4. Pristojbine za vročitev opomina o eksekucijskem postopanju naj se opusti. Za rubež naj znaša pristojbina samo 1 paro na 1 D zaostanka.
5. Najodločneje protestiramo, da se okrajnim zastopom in občinam ne izplačujejo doklade, ki jim gre do ter zahtevamo, da vlada izplača takoj svoj (državni) prispevek za okrajne ceste, ker je krivično, protipostavno zadrževati ta prispevek in jemlje tako ravnanje za upanje v drž. upravo, ki na eni strani zahteva brezobzirno pretirane davke, sama pa svojih postavnih obveznosti ne izpolni.
6. Gospod minister Radič je v Ljubljani rekel, da je nemogoče, da bi Hrvatje in Slovenci tako malo davkov plačevali, kakor danes Srbi. Take besede bijejo v obraz pravičnosti in enakopravnosti, zato jih obsojamo kot žaljive in krivične ter zahtevamo izenačenje davkov.
7. Izrekamo slovesno, da smo solidarni s svojimi škofi v boju za pravice cerkve in vere v naši državi zlasti za versko šolo.
8. Davek za poslovni promet se naj zniža na polovico; davek na ročno delo se naj takoj odpravi.
9. Mali obrtniki, ki se bavijo s popravili, blago pa izdelujejo in predelujejo samo naročilih, naj bodo oproščeni poslovnega davka, četudi imajo nad 2 pomočnika (brez ozira na število vajencev).
10. Ker je tekom let most državne ceste skozi kategera teče hočki potok voda skoraj do vrha zasula in vsled tega voda ne more zadostno odtekati, zahtevamo kot nujno potrebno, da se most razširi (poveča).
11. Fala z novim letom povzra ceno za električno luč za 50—60 odstotkov, ne da bi navedla razloge; ker smatramo to kot neopravičeno izžemanje kmetijskega prebivalstva — pravičnih vzrokov za to zvišanje ni, — zato protestiramo zoper to povišanje.
12. Zahtevamo, da se postaja Hoče razširi v tovarno postajo.
13. Naša brezpogojna zahteva je, da ostane slovensko vseučilišče v Ljubljani celo in neokrnjeno.
14. Vsi stanovi, delavski, trgovski in obrtni, notarski, advokatski, zdravniški imajo svoja postavna stanovska zastopstva, samo najvažnejši in najštevilnejši kmetijski nima nobenega zastopstva — ker Kmetijska družba se po svojem ustroju iz dobe Marije Terezije ne more smatrati za to — zato zahtevamo kot nujno zahtevno, da se uzakoni čimprej kmetijska zbornica z odločilnim vplivom pri zakonodaji.

Dopisli.

Sv. Križ pri Mariboru. Na Stefanovo smo priredili 125letnico Slomškovega rojstva s primernim nagovorom o njegovem delovanju za blagor našega naroda, posebno pa še za nas, ki stanujemo ob severni meji. Naša vrt dekleta pa so nam podala krasen igrokaz »Dve mater« in sicer tako dobro, da so bili gledalci pri nekaterih prizorih do solz ginjeni. Ljubki prizori, kakor molitev Ljudmili pred Marijino kapelico, zlasti pa še, ko v svoji žalosti vzame Mariji Jezusčka, dokler ji ne vme hčerke, prelepa pesem Olge v ječi, njeno neustrašeno zaupanje v Marijo, se vtisnejo vsakomur neizbrisno v spomin in srce. Da bodo to lepo igro videli tudi tisti, ki jim ni bilo mogoče priti na Stefanovo k nam, jo ponovimo v nedeljo, dne 3. januarja.

St. Ilj v Slov. gor. Prosvetno društvo v St. Ilju v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 3. januarja, ljudsko igro v štirih dejanjih: »Stari in mladi.« Sodeluje tudi moški pevski zbor. Pridite! — Odbor.

Bistrica pri Rušah. Prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo, dne 3. januarja, v gostilni g. Ljud. Rottnerja plesni včeneč s srečolovom. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina 5 din. Za obilen obisk prosí — odbor.

Sv. Bolk v Slov. gor. Ušesa nas že boljijo in žep je dobil že sušico od same noveletne godbe. Vsak trenutek se prikladi par piskačev, ki imajo usta polna noveletne sreče, grlo pa polno noveletne zehste; z eno roko pritiskajo na svoje instrumente, drugo pa ti pomolijo pod nos, češ: Dajte, dajte, sreča ni zastoj! Sicer smo jim letos precej znižali tarifo, zadovoljni so že tudi z manjšim darom. Vendar pa ta beračija ni prazno delo, v enem tednu se nabere precejšnja svota. Kaj, ko bi tudi ti, ljubi »Slovenski Gospodar«, vzel enkrat velike citre ali hreščečo harmoniko in bi šel v novem letu nabirati po hišah nove naročnike? To za godbo dajo ljudje vse. Če prideš s tako nabiralno ploz, vidiš le kisle obraze; očka drži že za kljuko, da zaloputne vrata pred teboj, mamka hiti v kuhinjo, nima časa te poslušati; in vendar ne prosiš za več kakor za 8 dinarjev za